

УДК 657.1

Теоретичні аспекти облікової політики корпорації

Юхименко-Назарук І.А.

кандидат економічних наук, доцент,
докторант кафедри обліку і аудиту

Житомирського державного технологічного університету

Самосей А.В.

студентка

Житомирського державного технологічного університету

Розглянуто сутність та зміст облікової політики. Досліджено теоретичні аспекти облікової політики її складові, структура у взаємозв'язку із організацією обліку, досліджено основні причини організації облікової політики, а також запроваджено шляхи удосконалення облікового процесу. Виявлено проблемні питання організації облікової політики та надано рекомендації щодо шляхів їх усунення. Уточнено сутність поняття «облікова політика корпорації». Запропоновано шляхи удосконалення теоретичних аспектів облікової політики та поетапність її формування. Використано загальнонаукові методи наукового пізнання.

Ключові слова: облікова політика, корпорація, історія облікової політики, організація обліку, бухгалтерський облік, наказ про облікову політику.

Юхименко-Назарук И.А., Самосей А.В. ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ УЧЕТНОЙ ПОЛИТИКИ КОРПОРАЦИИ
Рассмотрена сущность и содержание учетной политики. Исследованы теоретические аспекты учетной политики ее составляющие, структура во взаимосвязи с организацией учета, исследованы основные причины организации учетной политики, а также ввести пути совершенствования учетного процесса. Выявлены проблемные вопросы организации учетной политики и даны рекомендации относительно путей их устранения. Уточнена сущность понятия «учетная политика корпорации». Предложены пути совершенствования теоретических аспектов учетной политики и этап ее формирования. Использованы общенаучные методы научного познания.

Ключевые слова: учетная политика, корпорация, история учетной политики, организация учета, бухгалтерский учет, приказ об учетной политике.

Yukhimenko-Nazaruk I.A., Samosei A.V. THEORETICAL ASPECTS OF THE ACCOUNTING POLICIES CORPORATION

The meaning of the essence and content of the accounting policies are considered. The theoretical aspects of the accounting policies of its components, structure in relation to the organization of accounting are detected, to investigate the main causes of accounting policies and implement ways to improve the process The issues of policy and recommendations on ways to address them are identified. The meaning of the concept of «corporate accounting policies» is precised. The ways of improving the theoretical accounting policies and phased its formation are suggested. The general scientific methods of scientific knowledge are used.

Keywords: accounting policies, corporation, history of accounting policies, accounting organization, accounting, order on accounting policies.

Постановка проблеми. Зміни, які безпосередньо відбуваються в системі економічних відносин потребують необхідності реформування бухгалтерського обліку в Україні. В свою чергу характер змін призводить до адаптації нових категорій, до яких належить таке поняття як облікова політика підприємства. Із-за нерозуміння ролі облікової політики в компаніях досить часто виникає проблематика у ефективності її застосуванні. Саме тому породжується необхідність знань щодо підвищення значущості та дієвості облікової політики.

Облікова політика дбає за створення цілісної системи обліку та передбачає активне

застосування специфічного елемента регулювання бухгалтерського обліку та звітності. Основною метою облікової політики є забезпечення створення інформаційної системи суб'єкта господарювання з врахуванням вимог законодавчих актів і нормативних документів про фінансово-майновий стан та результати діяльності, які необхідні як для внутрішніх так і зовнішніх користувачів для прийняття ними обґрунтованих управлінських рішень.

Аналіз останніх досліджень. Дослідженню теоретичних аспектів формування облікової політики присвятили свої праці ряд вітчизняних та зарубіжних вчених, серед яких

М.Т. Білуха, І.А. Белобжецький, Ф.Ф. Бутинець, А.Г. Загородній, В.А. Дерій М.В. Кужельний, В.Б. Моссаковський, С.А. Ніколаєва, М.С. Пушкар, В.В. Новодворська, Н.В. Смірнова, Т.Г. Степанова, О.В. Чумак, М.Т. Щирбаїн.

Проте не усі питання залишилися розкритими, а результати проведених досліджень релевантними на сьогодні у зв'язку із зміною умов господарювання, що й зумовлює актуальність обраної теми дослідження.

Мета та завдання статті. Мета дослідження полягає в обґрунтуванні теоретичних положень та розробці шляхів удосконалення з питань організації наказу про облікову політику суб'єкта господарювання та поетапності її формування. Відповідно до мети були поставлені наступні завдання: визначити сутність наказу «Про облікову політику», визначити причини та шляхи удосконалення організаційного процесу наказу «Про облікову політику».

Виклад основного матеріалу дослідження. Досліджуючи функціонування сучасної економіки України при ринкових відносинах, слід сказати, що зосереджується увага на розвиток корпоративного сектору, саме у процесі приватизації відбулося формування корпоративного сектора.

Корпорація – це наділена правом приватної власності юридична особа, що складається з безліч фізичних та юридичних осіб. Корпорація характеризується, як свого роду договірні об'єднання, створені на основі поєднання виробничих, наукових та комерційних інтересів, з делегуванням окремих повноважень централізованого регулювання діяльності кожного з учасників. Метою її створення є налагодження горизонтальних зв'язків і забезпечення сталої виробничо-господарської взаємодії підприємців, координації їхніх зусиль у вирішенні спільних завдань і захисті спільних інтересів [9, с. 525].

Уточнено поняття щодо облікової політики корпорації та запропоновано, як «конституція корпорації» – це книга законів, прав та обов'язків, яка допомагає альтернативним шляхом реалізовувати ефективність ведення облікового процесу. Кожний суб'єкт господарювання формулює свої цілі і обирає засоби для їх реалізації, тобто формує свою конституцію, яка в свою чергу включає політику: оплати праці, кадрову, дивідендну, цінову, кредитну, фінансову, амортизаційну, облікову.

Облікова політика дбає за створення цілісної системи обліку та передбачає активне застосування специфічного елемента регу-

лювання бухгалтерського обліку та звітності. Основною метою облікової політики є забезпечення створення інформаційної системи компанії з врахуванням вимог законодавчих актів і нормативних документів про фінансово-майновий стан компанії та результати її діяльності, які необхідні як для внутрішніх так і зовнішніх користувачів для прийняття ними обґрунтованих управлінських рішень.

Формування облікової політики – це складний та багатогранний процес, який вимагає від керівництва компанії професійних знань, здатності ефективно планувати, прогнозувати діяльність та своєчасно приймати управлінські рішення. Уміло сформована облікова політика сприяє ефективності управління господарською діяльністю та перспективному розвитку, зручності й прозорості ведення бухгалтерського обліку. Облікова політика передусім включає в себе ряд методичних аспектів, які в свою чергу є інструментом формування звітності та організації, управління бухгалтерським обліком: організаційний аспект, технічний аспект, методичний аспект.

Поява поняття «облікова політика» датується ще 1445 роком, завдяки батькові сучасного обліку, а саме Лука Пачолі розглядав вперше елементи облікової політики та саме він рекомендував способи складання різних ділових паперів. Л.Пачолі визначав бухгалтерський облік як самостійний метод, що базується на застосуванні подвійного запису і використовується для відображення господарських процесів, що відбувались на окремому підприємстві та за його межами [8, с. 122].

Офіційно поняття «облікова політика» (accounting policy) у міжнародну практику обліку введено Міжнародним стандартом бухгалтерського обліку 1 «Розкриття облікової політики» у 1975 р. [7, с. 144].

Зокрема, відповідно до першої редакції Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 1 «Розкриття облікової політики», облікова політика – це певні принципи, основи, домовленості, правила та практика, прийняті підприємством для складання та подання фінансових звітів [4].

В Україні поняття «облікової політики» датується 1993 р., коли саме в цьому році увійшло Положення про організацію бухгалтерського обліку і звітності в Україні, саме тоді і з'явилася можливість щодо застосування облікової політики, проте поняття «облікова політика» ще не використовувалась у чинному законодавстві України. Дане Положення

давало можливість самостійно встановлювати форму обліку, визначати методи ведення обліку.

Організація бухгалтерського обліку – одне з основоположних завдань новоствореного суб'єкта господарювання, адже вирішення такого завдання впливає не лише на можливість приймати ефективні рішення, а й зокрема, на величину окремих податків. Формування одного із ключових елементів системи організації бухгалтерського обліку в компанії – облікова політика.

Облікова політика корпорації визначається самостійно за погодженням з власником та зміни до неї, враховуючи організаційно-правову форму корпорації, галузеві особливості економічної діяльності, обсяг виробництва, тощо. Обрана корпорацією облікова політика застосовується всіма філіями, представництвами, відділеннями та іншими відокремленими підрозділами від їх місцезнаходження.

Розпорядчий документ про облікову політику може бути прийнятий як базисний на час діяльності корпорації, до якого за потреби вносять зміни з визначеного часу. Облікова політика корпорації повинна відповідати принципу послідовності і передбачати постійне з року в рік стабільне її застосування, але за потребами її можна переглянути і внести належні зміни. Перегляд облікової політики повинен бути обґрунтованим, а внесені зміни – розкриватися у фінансовій звітності. Зміни до наказу про облікову політику можуть бути внесені, якщо: змінилися статутні вимоги; змінилися вимоги органу, що затверджує положення бухгалтерського обліку; зміни забезпечать достовірніше відображення подій, господарських операцій у бухгалтерському обліку та у фінансовій звітності. Якщо такі зміни стосуються більшої частини тексту наказу або суттєво впливають на його зміст, то наказ доцільно викласти у новій редакції [1, с. 375].

Ефективна та раціональна організація бухгалтерського обліку в корпорації, як правило, починається з розробки його облікової політики, що передбачає вибір комплексу методичних прийомів, які використовуються ним для ведення поточного обліку, уточнює моменти визнання витрат і доходів, сприяє поданню достовірної інформації при складанні фінансової звітності.

Саме тому, результат роботи з гармонізації податкового та бухгалтерського обліку говорить сам за себе. За таких умов підвищується значущість облікової політики, яка може уніфікувати бухгалтерського-облікові посту-

лати з податковими нормами. Крім того, від її складових залежатимуть не тільки показники фінансової звітності, а й податкові звітності з податку на прибуток. Саме тому, при організації облікової політики слід пам'ятати, що саме від облікової політики залежить фундамент успіху та надійності кожного суб'єкта господарювання. Адже облікова політика може серйозно вплинути на оподаткування компанії, а тому вона має бути розроблена професійно та якісно. Облікова політика формулює загальні засади бухгалтерського обліку, законодавчу базу, визначає межі, в яких власники кожної конкретної компанії формує власну політику – облікову. При організації фундаментальних основ, надається право щодо вибору методів бухгалтерського обліку, які в свою чергу допомагають використовувати різні варіанти відображення фактів господарського життя у бухгалтерському обліку, щодо альтернативності варіантів організації і ведення бухгалтерського обліку передбачені законодавчими документами, а також облікова політика як специфічний елемент системи бухгалтерського обліку повинна створювати організаційно-методичне забезпечення виконання завдань бухгалтерського обліку.

Здебільшого, над розробкою облікової політики працює бухгалтерська служба або бухгалтер, проте, для визначення окремих показників можуть залучатися інші провідні фахівці корпорації. Відзначимо, що розробка облікової політики – процес, який потребує як ґрунтовних знань з бухгалтерського обліку, так і практичних облікових навичок. Аби полегшити працю її розробників, Мінфін України затвердив Методичні рекомендації № 635 [3], які можуть застосовувати підприємства, організації та інші юридичні особи незалежно від організаційно-правових форм господарювання і форм власності.

Нами було досліджено Накази про облікову політику корпорацій та встановлено, що облікова політика не відповідає вимогам, що висуваються стандартами обліку, та в свою чергу лишає можливості сформулювати цілісне уявлення про особливості методики та організації обліку. Для дослідження стану облікової політики було обрано п'ять корпорацій – Освітня корпорація «Академія», Відкрите акціонерне товариство «Корпорація «Медіа Простір», Приватне акціонерне товариство «Корпорація «Аверс», Корпорація «Золоті Ворота» та Публічне акціонерне товариство «Корпорація «Європа-Азія-Україна». З'ясовано, що на всіх досліджуваних корпораціях була встановлена

облікова політика згідно з відповідними наказами, узагальнені дані про яку наведено в табл. 1.

Аналізуючи порівняльну інформацію в табл. 1, можемо простежити повноту розкриття інформації ведення бухгалтерського обліку у Наказі «Про облікову політику» кожної з корпорацій. Під час складання наказу з таблиці видно, що бухгалтер не дотримувався чітких вимог діючого законодавства тому й дані накази мають ряд недоліків, як по суті, так і за оформленням. Зокрема, в них не зазначено інформації з приводу інвентаризації матеріальних активів, оплати праці, форми обліку та обліку операцій з грошовими коштами. Це все може суттєво впливати на викривлення інформації у фінансовій звітності, її недостовірності та порушення законодавства. Констатувавши отримані дані, можемо стверджувати про те, що корпорації формально підходять

до складання розпорядчих документів з облікової політики, що негативно впливає на проведення облікового, внутрішньо управлінського та аудиторського процесу, а також на фінансові результати діяльності корпорацій.

Проте, єдиного шаблону розпорядчого документа, наказу про облікову політику не має і не може бути, бо такий документ має враховувати організаційно-правову форму компанії, галузеві особливості економічної діяльності, обсяги виробництва, тощо. Розпорядчий документ про облікову політику може бути прийнято як базисний на час діяльності корпорації, до якого за необхідності вносять зміни з визначеного часу. У разі внесення змін до облікової політики, що за обсягом охоплюють більшу частину тексту або істотно впливають на її зміст, розпорядчий документ про облікову політику доцільно викласти у новому форматі.

Таблиця 1

**Узагальнення елементів облікової політики за даними їх наказів
«Про облікову політику»**

Елементи облікової політики	Зміст елементів відповідно до наказу про облікову політику				
	Освітня корпорація «Академія» (30388933)	Відкрите акціонерне товариство «Корпорація «Медіа Простір» – (30861114)	Приватне акціонерне товариство «Корпорація «Аверс» – (13345692)	Корпорація «Золоті Ворота» – (33228812)	Публічне акціонерне товариство «Корпорація «Європа-Азія-Україна» – (33151902)
Форма обліку	«Облік здійснюється з використанням комп'ютерної програми «1С» Бухгалтерія»	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено
Нематеріальні активи	прямолінійний метод нарахування амортизації НА	прямолінійний метод нарахування амортизації нематеріальних активів	нарахування амортизації у підприємстві здійснюється у відповідності з Законом України «Про оподаткування прибутку підприємств» у відповідності до П(С)БО 8	Амортизацію нематеріальних активів здійснюється прямолінійним методом.	Термін амортизації нематеріальних активів визначається терміном їх корисного життя. Амортизація нараховується прямолінійним методом.
Основні засоби та інші необоротні матеріальні активи	обрано метод нарахування амортизації прямолінійний	обрано метод нарахування амортизації прямолінійний	нарахування амортизації здійснюється у відповідності з Законом України «Про оподаткування прибутку підприємств»	амортизацію об'єктів основних засобів нараховується прямолінійним методом. МНА нараховується в розмірі 100 %	нарахування зносу проводилось прямолінійно за єдиними встановленими державою нормами

Запаси та малоцінні швидкозношувані предмети	Списання матеріалів здійснюється за методом ФІФО. Вартість малоцінних та швидкозношуваних предметів, що передані в експлуатацію, списується з балансу з подальшою організацією оперативного кількісного обліку таких предметів за місцями експлуатації відповідальними особами протягом строку їх фактичного використання	запаси в балансі відображаються відповідно до найменшої з двох оцінок – первісної вартості або чистої вартості реалізації	Метод оцінки вартості запасів по фактичній вартості.	Оцінка вибуття сировини, матеріалів, полуфабрикатів, МБП, інших виробничих запасів та готової продукції здійснюється за методом ФІФО. Оцінка вибуття сировини, матеріалів, полуфабрикатів, МБП, інших виробничих запасів та готової продукції здійснюється за методом ФІФО	Для розрахунку собівартості реалізованої продукції використовується метод, який визначає конкретні елементи запасів, що фактично використані. Запаси, які не мають реалізаційної вартості, не визначаються активами і списуються на собівартість реалізованої продукції. мшп списуються на собівартість реалізованої продукції в момент передачі зі складу в експлуатацію.
Інвентаризація активів	«Інвентаризація активів здійснюється перед складанням річної фінансової звітності».	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено
Оплата праці	«Здійснювання за умовами колективного договору».	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено
Облік операцій з грошовими коштами	«Грошові кошти обліковуються по кожній валюті та по кожному банку на окремих субрахунках».	«Грошові кошти обліковуються по кожній валюті та по кожному банку на окремих субрахунках».	Облік касових операцій здійснюється відповідно до Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні.	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено

Джерело: на основі даних електронного джерела <http://smida.gov.ua/>

Суб'єкт господарювання має висвітлювати обрану облікову політику шляхом опису: принципів оцінки статей звітності та методів обліку окремих статей звітності. У разі зміни в обліковій політиці компанії у примітках до фінансових звітів розкриває: причини та суть зміни; суму коригувань нерозподіленого прибутку на початок звітного року або обґрунтування неможливості її достовірного визначення; факт повторного подання порівнянної

інформації у фінансових звітах або недоцільність її пере обрахунку. Саме тому формування облікової політики можна сформулювати в поетапність таких дій: визначення предмету облікової політики відповідно до об'єктів бух. обліку; визначення факторів впливу на формування облікової політики; аналіз загально визначених припущень у побудові облікової політики з погляду виявленої сукупності факторів впливу; вибір потенційно придатних для

компанії способів ведення бухгалтерського обліку; безпосередній вибір способів ведення бух. обліку для компанії; документальне оформлення облікової політики.

Призначення облікової політики необхідно розглянути щодо призначення самого бухгалтерського обліку, складовою якого вона є, наприклад на думку Я.В. Соколова [6, с. 234], призначення облікової політики полягало в забезпеченні збереження майна компанії в контролі, який забезпечує ефективно управління компанії; визначенні фінансових результатів; перерозподілі ресурсів у галузях економіки.

На думку М.С. Пушкаря, призначення облікової політики це передусім, формування методики обліку майна, капіталу і зобов'язань фактів господарської діяльності та результатів діяльності компанії на основі загальноприйнятих принципів та правил, а також забезпечення повною, достовірною та неупередженою інформацією менеджменту з метою здійснення ефективного управління фінансово господарською діяльністю підприємства та визначення стратегії його розвитку у майбутньому [5, с. 31]. М.Т. Щирба твердив, що призначення облікової політики безпосередньо полягало в забезпеченні формування

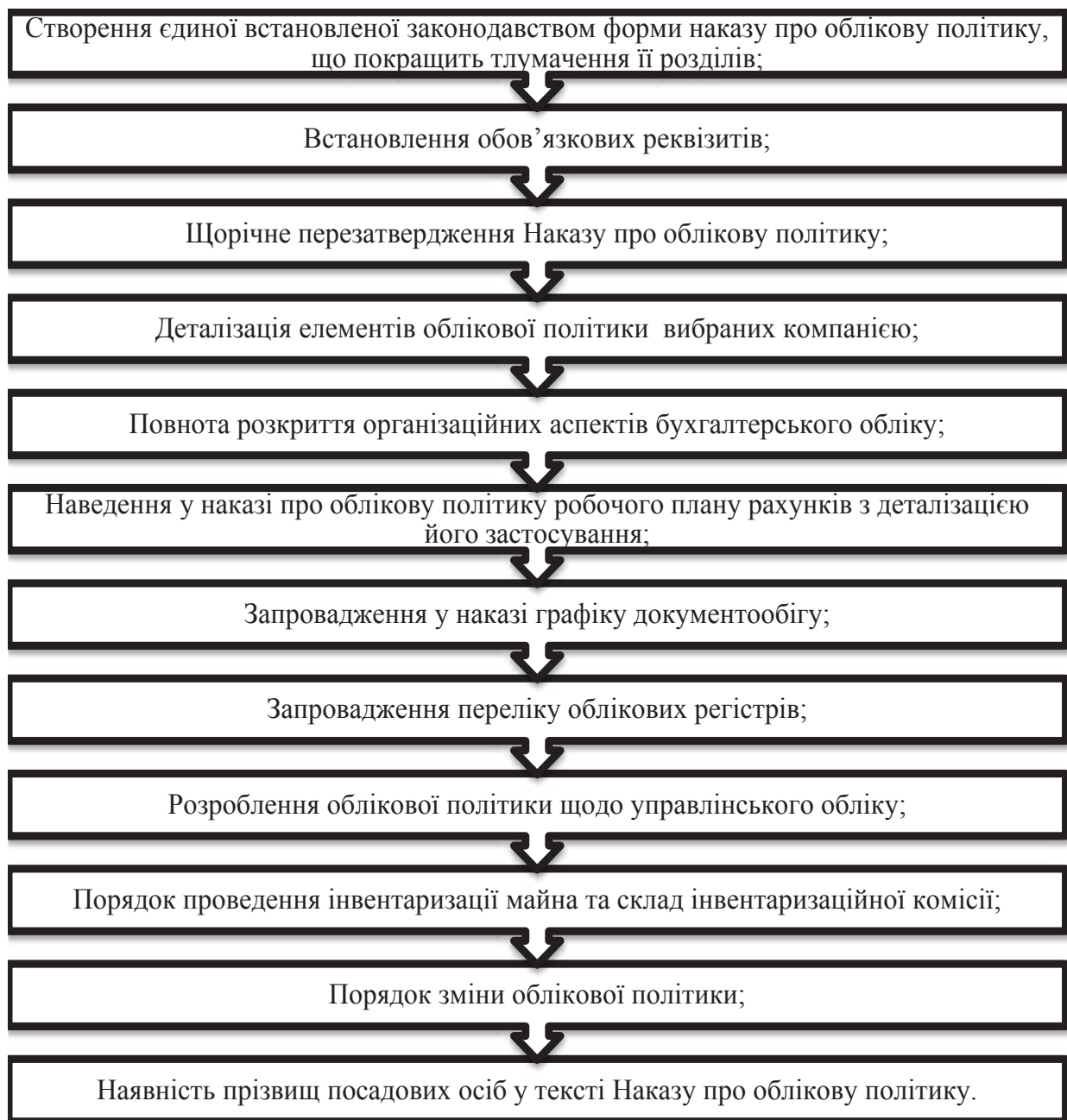

Рис. 1. Пропозиції удосконалення теоретичних аспектів формування облікової політики

та своєчасного надання інформації різними користувачами, яка містить у фінансовій звітності, а також в наданні обліку плановірності та послідовності; підвищенні ефективності ведення обліку на підприємстві.

Asish K. Bhattacharyya [10, с. 325] та P.C. Tulsian [12, с. 576] трактували, що основні дефініції поняття «облікова політика» – це конкретні принципи обліку і методи застосування цих принципів, прийняті суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансових звітів. ASC 250 «Accounting policies, changes in accounting estimates, and errors», тлумачила про те, що принципи обліку облікової політики застосовуються з метою складання звітності суб'єкта господарювання та методи їх застосування [11, с. 124].

Окремі вчені стверджують, що суть призначення облікової політики полягає в узгодженні майнових інтересів компанії і зовнішніх користувачів щодо розкриття облікової інформації. Адаже в умовах, коли первинні документи знаходяться у повному розпорядженні компанії, а допуск до них зовнішніх користувачів практично виключений, компанія отримує можливість для маніпулювання методами узагальнення первинних даних і підготовки інформації та визначення для себе необхідних фінансових результатів [2, с.96].

Відображення облікової інформації у фінансовій звітності, а також формування облікової політики наразі стало проблемним явищем, яким зацікавило багато вчених-економістів, які до сьогодні не прийшли до єдиної думки щодо структури та змісту облікової політики. І саме тому, постає необхідність щодо створення конкретного стандарту з облікової політики суб'єктів господарювання. За допомогою розробленого стандарту, компанії матимуть змогу щодо ліквідації недоліків та ефективності самої організації облікової політики. В ході організаційного процесу формування облікової політики виникає ряд неточностей і унаслідок таких неточностей, зміст облікової політики на практиці охоплює, окрім сукупності принципів, методів і процедур, що дійсно використовуються для складання та подання фінансової звітності, цілий ряд організаційних питань, стаючи більшою мірою положенням про організацію обліку в компанії. Насампе-

ред за необхідне є усунення виявлених проблем при формуванні облікової політики та в свою чергу запровадження рекомендацій, які допоможуть організувати більш стійку та ефективну облікову політику. Саме тому пропонуємо удосконалити теоретичні аспекти формування облікової політики в момент організаційного процесу та впровадження її у життя новоствореної компанії (рис. 1).

Безпосередньо, якщо запровадити перелічені шляхи удосконалення теоретичних аспектів організації облікової політики, то в свою чергу наказ «Про облікову політику» зосередить увагу на тому, що від правильності його організації, в майбутньому, відображення результату у фінансовій звітності, буде у вигляді ефективності та продуктивності діяльності.

Висновок. Отже, для того щоб кінцевий фінансовий результат суб'єкта господарювання був максимально ефективний, головному бухгалтеру необхідно врахувати усі варіанти та переваги забезпечення облікової політики, адже фінансовий результат діяльності суб'єкта господарювання прямо залежить від обраної облікової політики:

1. Облікова політика є невід'ємним і важливим елементом системи внутрішнього контролю компанії за підготовкою фінансової звітності, саме тому без здійснення якої не вдасться створити ефективний бізнес, адже фундамент успіху та надійності кожної новоствореної компанії – створення облікової політики.

2. Організаційний процес теоретичних аспектів облікової політики корпорації – складний процес, що базується на масштабному аналізі великої кількості нормативних документів в області регулювання бухгалтерського обліку й оподаткуванні.

3. Теоретичні аспекти формування облікової політики в сучасних умовах процес є недостатньо відповідальний, адже приділяється дуже мало уваги з боку управлінців, що і викликає в подальшому проблематику у неефективності діяльності компанії.

Саме тому, потрібно впроваджувати, в подальшому, перспективи щодо шляхів удосконалення теоретичних аспектів облікової політики суб'єктів господарювання.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бутинець Ф.Ф. Організація бухгалтерського обліку: підручник / Ф.Ф. Бутинець, О.П. Войналович, І.Л. Томашевська; за ред. Ф.Ф. Бутинця. – Житомир: Рута, 2006. – 528 с.
2. Дмитренко Т.М. Судебная (правовая) бухгалтерия: Учебник / Т.М. Дмитренко, С.Г. Чаадаев. – М.: «Прспект», 1998. – 336 с.
3. Методичні рекомендації щодо облікової політики: Наказ Міністерства фінансів України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://minfin.kmu.gov.ua>.
4. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 № 996-XIV (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
5. Пушкар М.С. Теорія і практика формування облікової політики: монографія / М.С. Пушкар, М.Т. Щирба. – Тернопіль: Карт-бланш, 2010. – 260 с.
6. Соколов Я.В. Основы теории бухгалтерского учета / Я.В. Соколов. – М.: Финансы и статистика, 2000. – 496 с.
7. Хендриксен Э.С., Ван Бреда М.Ф. Теория бухгалтерского учета: [пер. с англ.] / под ред. проф. Я.В.Соколова. – М.: Финансы и статистика, 1997. – 576 с.
8. Швець В.Г. Теорія бухгалтерського обліку. – К. : Знання, 2004. – 447 с.
9. Zahorodnii, A.H. and Vozniuk, H.L. (2007), *Finansovo-ekonomichniy slovnyk* [Finance and economics dictionary]: Znannia, Kyiv, Ukraine. – 1072 p.
10. Arish K. Bhattacharyya. *Financial accounting for Business managers* 3rd. Ed., 2006. – 772 p.
11. Barry J. Epstein, Nadira M. Saafir. *Wiley GAAP: Practical Implementation Guide and Workbook*, 2010. – 368 p.
12. Tulsian P.C. *Financial accounting*, 2006. – 880 p.